REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-1595/2020-109

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Romine Veljača iz Zagreba, Otona Kučere 3, OIB: 98542427102, zastupane po punomoćniku Igoru Sieberu, odvjetniku iz Zagreba, Trnjanska cesta 23, protiv tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., Zagreb, Folnegovićeva 1, OIB: 83416546499, zastupanog po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Dražan Crnković & Alen Pešušić, Zagreb, Vlaška 77, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. srpnja 2025. u prisutnosti tužiteljice osobno, uz punomoćnika Igora Siebera, odvjetnika, te zamjenice punomoćnika tuženika Ivane Čonka Butković, odvjetnice, dana 8. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 45.939,92 eur bruto, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, i to za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.) određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim na pojedine iznose s dospijećem kako slijedi:

- na iznos od 572,48 eur od 16. svibnja 2015. do isplate,
- na iznos od 546,46 eur od 16. lipnja 2015. do isplate,
- na iznos od 575,10 eur od 16. srpnja 2015. do isplate,
- na iznos od 601,24 eur od 16. kolovoza 2015. do isplate,
- na iznos od 548,96 eur od 16. rujna 2015. do isplate,
- na iznos od 575,10 eur od 16. listopada 2015. do isplate,
- na iznos od 575,10 eur od 16. studenog 2015. do isplate,
- na iznos od 645,78 eur od 16. prosinca 2015. do isplate,
- na iznos od 407,59 eur od 16. siječnja 2016. do isplate,
- na iznos od 548,96 eur od 16. veljače 2016. do isplate,
- na iznos od 548,96 eur od 16. ožujka 2016. do isplate,
- na iznos od 601,24 eur od 16. travnja 2016. do isplate,
- na iznos od 548,96 eur od 16. svibnja 2016. do isplate,
- na iznos od 575,10 eur od 16. lipnja 2016. do isplate,
- na iznos od 577,71 eur od 16. srpnja 2016. do isplate,
- na iznos od 551,45 eur od 16. kolovoza 2016. do isplate,
- na iznos od 603,97 eur od 16. rujna 2016. do isplate,
- na iznos od 577,71 eur od 16. listopada 2016. do isplate,
- na iznos od 551,45 eur od 16. studenog 2016. do isplate,
- na iznos od 577,71 eur od 16. prosinca 2016. do isplate,
- na iznos od 497,02 eur od 16. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 577,71 eur od 16. veljače 2017. do isplate,
- na iznos od 525,19 eur od 16. ožujka 2017. do isplate,
- na iznos od 603,97 eur od 16. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 525,19 eur od 16. svibnja 2017. do isplate,
- na iznos od 603,97 eur od 16. lipnja 2017. do isplate,
- na iznos od 580,33 eur od 16. srpnja 2017. do isplate,
- na iznos od 553,95 eur od 16. kolovoza 2017. do isplate,
- na iznos od 606,70 eur od 16. rujna 2017. do isplate,
- na iznos od 553,95 eur od 16. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 580,33 eur od 16. studenog 2017. do isplate,
- na iznos od 580,33 eur od 16. prosinca 2017. do isplate,
- na iznos od 553,95 eur od 16. siječnja 2018. do isplate,
- na iznos od 606,70 eur od 16. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 332,16 eur od 16. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 365,38 eur od 16. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 348,77 eur od 16. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 381,99 eur od 16. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 350,34 eur od 16. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 367,03 eur od 16. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 383,71 eur od 16. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 333,66 eur od 16. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 383,71 eur od 16. studenog 2018. do isplate,
- na iznos od 367,03 eur od 16. prosinca 2018. do isplate,
- na iznos od 350,34 eur od 16. siječnja 2019. do isplate,
- na iznos od 2.112,25 eur od 16. veljače 2019. do isplate,
- na iznos od 1.847,26 eur od 16. ožujka 2019. do isplate,
- na iznos od 2.141,69 eur od 16. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 582,94 eur od 16. svibnja 2019. do isplate,

- na iznos od 609,44 eur od 16. lipnja 2019. do isplate,
- na iznos od 2.052,35 eur od 16. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 612,17 eur od 16. kolovoza 2019. do isplate,
- na iznos od 585,55 eur od 16. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 558,94 eur od 16. listopada 2019. do isplate,
- na iznos od 2.348,10 eur od 16. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 2.150,93 eur od 16. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 2.249,51 eur od 16. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 2.592,60 eur od 16. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 2.271,75 eur od 16. ožujka 2020. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zatraženu isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak sadržanih u zahtjevu za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 45.939,92 eur.

III/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.500,00 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 8. rujna 2025. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je zaposlena kod tuženika te da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovnog broja Pr-6888/2010 od 2. svibnja 2012. (pravomoćna i ovršna 26. ožujka 2013.) utvrđeno je da je Odluka prednika tuženika, Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Vodoopskrba i odvodnja, o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljice broj O-120/2001 od 30. studenog 2001. nedopuštena, te da radni odnos tužiteljice nije prestao. Također, predniku tuženika naloženo je vratiti tužiteljicu na dosadašnje radno mjesto, odnosno radno mjesto prije nezakonitog otkaza prema Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 8. svibnja 2000. s pripadajućim aneksom ugovora o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova radnog mjesta rukovoditelja službe naplate-šef odjela naplate ili na drugo radno mjesto koje bi najbliže odgovaralo radnom mjestu koje je obavljala tužiteljica prije otkaza ugovora o radu.

2. Na temelju navedene pravomoćne i ovršne presude poslovnog broja Pr-6888/2010 tužiteljica ima pravo, kako navodi, na sva materijalna prava iz radnog odnosa u razdoblju od prestanka radnog odnosa pa do uspostave radnopravnog statusa. Tuženik je tek dana 19. ožujka 2020. tužiteljicu vratio na rad sukladno pravomoćnoj i ovršnoj presudi poslovnog broja Pr-6888/2010. U trenutku prestanka radnog odnosa temeljem Aneksa ugovora o radu od 2. studenog 2000. tužiteljica je bila zaposlena na radnom mjestu "rukovoditelj službe naplate", za koje radno mjesto

je imala koeficijent složenosti poslova 4. Materijalna prava iz radnog odnosa za period od dana kada joj je otkazan ugovor o radu do pravomoćnosti presude poslovnog broja Pr-6888/2010, tužiteljica je ostvarila na temelju pravomoćne i ovršne presude naslovnog suda poslovnog broja Pr-492/2016. Nakon tog razdoblja, od pravomoćnosti presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovnog broja Pr-6888/2010 (travanj 2013.) tužiteljica je naknadu plaće potraživala u ovršnim postupcima pokrenutim na temelju čl. 270. važećeg Ovršnog zakona, budući da tuženik nije postupio po pravomoćnoj presudi i vratio tužiteljicu na rad.

3. U navedenim ovršnim postupcima tužiteljica je samo djelomično ostvarila svoje pravo na naknadu plaće. Od pravomoćnosti presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovnog broja Pr-6888/2010 pa do dana 22. prosinca 2017., tužiteljica je materijalna prava (uskrsnicu, dar djetetu, božićnicu i jubilarnu nagradu za petnaest godina rada) utužila u predmetu koji se vodio pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem Pr-2431/2017 (u kojem je nepravomoćno prihvaćen tužbeni zahtjev), a ista materijalna prava ali za 2018. tužiteljica je utužila u predmetu koji se vodi pod poslovnim brojem Pr-290/2019. Za ostvarivanje materijalnih prava iz radnog odnosa važno je i to da je tužiteljica majka mlt. Jana Veljače rođenog 11. lipnja 2006.. U spomenutim ovršnim postupcima pokrenutim temeljem odredbe čl. 270. Ovršnog zakona tužiteljica nije u cijelosti ostvarila svoje pravo na naknadu plaće. Najprije valja istaknuti da u ovršnim postupcima tužiteljica nije ostvarila naknadu plaće već samo akontaciju naknade plaće, a njezin iznos je određen na temelju nalaza i mišljenja vještaka prema podacima kojima je vještak raspolagao. Identično stajalište da naknada predstavlja akontaciju naknade plaće zauzeo je i Županijski sud u Bjelovaru u odluci poslovnog broja Gž-19/2000 od 13. siječnja 2000.. Pri tome tužiteljica ističe da je odredbom čl. 270. st. 5. Ovršnog zakona propisano da se mjesečna naknada treba odrediti u iznosu koji bi radnik ostvario da je na radu. U nalazima vještaka na osnovu kojih su određene ovrhe jasno je navedeno da se radi o pretpostavljenim iznosima bruto plaće budući da zbog specifičnosti ovršnog postupka vještak nije mogao od poslodavca dobiti bilo kakve podatke potrebne za obračun, već je obračun sačinio prije podnošenja prijedloga za ovrhu na temelju ranije dostupnih podataka (pritom se misli na nalaz vještaka mr.sc. Ivana Tkalec koji se nalazi u spisu naslovnog suda poslovnog broja Pr-492/2016).

4. Posebno se ističe da sukladno Pravilniku o porezu na dohodak jedino poslodavac ima obavezu i pravo obračunati stvarnu plaću. Unatoč ovoj zakonskoj obavezi i traženju tužiteljice, tuženik joj nikada nije dostavio mjesečne obračune naknade plaće – obračunske liste, kao ni godišnje izvještaje o plaći. Okolnost da tužiteljica u utuženom razdoblju nije bila vraćena na rad bez ikakvog je utjecaja na ovu obvezu tuženika, što potvrđuje i činjenica da je tuženik tužiteljicu vratio na rad tek 19. ožujka 2020., a obračun plaće sačinio je za cijeli mjesec ožujak 2020.. Dakle, upravo postupanje tuženika potvrđuje da je unatoč tome što tužiteljicu nije vratio na rad, mogao izvršiti obračun plaća kao da je tužiteljica radila, što je bio dužan sukladno važećem Pravilniku i Zakonu o radu. Tek nakon što je tužiteljica u ožujku 2020. vraćena na rad i tek nakon što joj je uručen obračun plaće za ožujak 2020. saznala je da je njezina bruto plaća veća od akontacije naknade plaće koja je ovršena u navedenim postupcima.

5. Stoga tužiteljica tužbom iz ovog postupka potražuje razliku manje isplaćene bruto plaće, odnosno za mjesece u kojima do dana podnošenja tužbe nije ostvarila

plaću (siječanj, veljaču, ožujak, lipanj, listopad, studeni i prosinac 2019., te siječanj i veljaču 2020.) cijeli iznos bruto plaće, i to za razdoblje od travnja 2015. do dana podnošenja tužbe, kako je to navedeno konačnim tužbenim zahtjevom od 20. ožujka 2025., uz naknadu parničnih troškova, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

6. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodio da osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, pri čemu je istaknut i prigovor zastare, prigovor dvostruke litispendencije te prigovor presuđene stvari. Pritom je također navedeno da nije sporno da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovnog broja Pr-6888/2010 od 2. svibnja 2012. utvrđeno da je Odluka prednika tuženika, Zagrebački holdinga d.o.o. Podružnica Vodoopskrba i odvodnja, o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljice broj O-120/2001 od 30. siječnja 2001. nedopuštena te da radni odnos tužiteljice nije prestao, te nije sporno da je tuženik dana 19. ožujka 2020. tužiteljicu vratio na rad sukladno pravomoćnoj i ovršnoj presudi poslovnog broja Pr-6888/2010. Tužiteljica je naknadu plaće potraživala i ostvarila u ovršnim postupcima pokrenutim na temelju čl. 270. Ovršnog zakona. Nije sporno niti da je tužiteljica majka mlt. Jana Veljače rođenog 11. lipnja 2006..

7. Netočno je da tužiteljica nije u cijelosti ostvarila svoje pravo na naknadu plaće kroz naprijed navedene ovršne postupke, tužiteljica je u navedenim ovršnim postupcima ovršne prijedloge temeljila na nalazima i mišljenjima vještaka, slijedom čega je u cijelosti ostvarila svoja prava po navedenoj osnovi. Navedena rješenja o ovrsi postala su pravomoćna slijedom čega se radi o presuđenoj stvari. Sukladno čl. 333. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.), presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravomoćna ako je njome odlučeno o zahtjevu tužbe ili protutužbe. Prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu. Navedena odredba čl. 333. Zakona o parničnom postupku ima se primijeniti sukladno čl. 21. Ovršnog zakona koji propisuje da se u ovršnom postupku i postupku osiguranja dokaza na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku. Pravomoćnost je specifična kvaliteta sigurnosti, autoritativnosti i čvrstine sudske odluke, koja odluka dobije ex lege kada se za to ispune određene pretpostavke. Presuda se više ne može pobijati žalbom ako su se stranke odrekle ili odustale od žalbe, ako je presudu donio drugostupanjski sud i ako je drugostupanjski sud odbio žalbu kao neosnovanu, a potvrdio prvostupanjsku presudu ili odbacio žalbu kao nepravovremenu, nepotpunu ili nedozvoljenu. Ako se presuda više ne može pobijati žalbom, nastaje formalna pravomoćnost, tj. formalna pravomoćnost drugostupanjske presude nastupa onog dana kada je presuda donijeta (budući se drugostupanjska presuda ne može napadati žalbom, a revizija nema suspenzivno djelovanje). Materijalna pravomoćnost drugostupanjske presude obvezuje sud da po službenoj dužnosti odbaci tužbu u kojoj se između istih stranaka postavlja zahtjev po kojem je pravomoćno presuđeno. Slijedom svega iznijetog, evidentno je se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, slijedom čega tužiteljica u ovom postupku ne može potraživati naknadu plaće.

8. Nadalje, tužiteljica potražuje isplatu plaće temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovnog broja Pr-6888/2010 od 2. svibnja 2012.. S obzirom da iz svih navedenih provedenih ovršnih postupaka proizlazi da je pravomoćna presuda ujedno i ovršna isprava u odnosu na potraživanja s osnova

neisplaćene plaće, onda tužiteljica može svoje pravo ostvarivati samo u ovršnom postupku jer se radi o presuđenoj stvari. Dakle, tužiteljica je imala pravna sredstva tražiti namirenje u okviru ovršnog postupka, slijedom čega u ovom postupku nema pravo potraživati utuženi iznos. Takav stav izražen je u presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja P-1591/2017 od 11. ožujka 2020., kao i u posljednjem primljenom rješenju Županijskog suda u Zagrebu poslovnog broja Gž Ovr-168/2020 od 3. ožujka 2020. u kojem se navodi da prema odredbi čl. 270. st. 1. Ovršnog zakona, ovrhovoditelj koji je podnio prijedlog da bude vraćen na rad, odnosno u službu može predložiti da sud donese rješenje kojim će odrediti da mu je ovršenik dužan isplatiti na ime plaće mjesečne iznose dospjele od pravomoćnosti odluke pa dok ponovno ne bude vraćen na posao, te odrediti ovrhu radi naplate dosuđenih iznosa. Rješenje kojim se prijedlog za naknadu prihvaća ima učinak rješenja kojim se utvrđuje postojanje obveze ovršenika i učinak rješenja o ovrsi (st. 3.). Mjesečna naknada plaća određuje se u iznosu koji bi ovrhovoditelj ostvario da je bio na radu, pri čemu ista obuhvaća i plaćanje poreza te drugih davanja po osnovi plaće (st. 5.).

9. Tuženik osim osnove, osporava i visinu zatražene naknade plaće te se slijedom svega iznijetog predlagalo odbacivanje tužbe odnosno odbijanje tužbenog zahtjeva, uz nadoknadu parničnih troškova.

10. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka izvršio uvid u presudu ovog suda od 2. svibnja 2012. poslovnog broja Pr-6888/2010 i 3. siječnja 2019. poslovnog broja Pr-2431/2017 (str. 9-19, 48-59 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 20. srpnja 2017. poslovnog broja P-7431/2014 (str. 20-25 spisa), presliku e-mail poruke (str. 26-27 spisa), ugovor o radu (str. 28-31, 311-314 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu od 18. listopada 2016. poslovnog broja Gž R-1894/2016 i rješenje od 3. ožujka 2020. poslovnog broja Gž R-168/2020 (str. 32-40, 77-79 spisa), obračunske isprave (str. 41, 490-551 spisa), dopise od 28. studenog te 29. studenog 2019. (str. 42-46 spisa), presliku rodnog lista djeteta tužiteljice (str. 47 spisa), izvod iz predmeta Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja Ovr-6359/2018, Ovr-3356/2018, Ovr-777/2018 te Ovr-1828/2018 (str. 83-90 spisa), rješenja Županijskog suda u Splitu od 5. lipnja 2019. poslovnog broja Gž Ovr-1090/2018, 6. svibnja 2019. poslovnog broja Gž Ovr-384/2018 i 7. prosinca 2020. poslovnog broja Gž Ovr-792/2020 (str. 95-98, 315-319 spisa), Dodatak III. Temeljnom Kolektivnom ugovoru tuženika (str. 160-163 spisa), Dodatak II. Temeljnom Kolektivnom ugovoru tuženika (str. 164-170 spisa), Dodatak I. Temeljnom Kolektivnom ugovoru tuženika (str. 171-175 spisa), Dodatak IV. Temeljnom Kolektivnom ugovoru tuženika (str. 176-181 spisa), Dodatak V. Temeljnom Kolektivnom ugovoru tuženika (str. 182-188 spisa), Odluku tuženika od 29. siječnja 2020., 3. lipnja 2005., 22. ožujka 2004., 20. srpnja 2018. i 29. siječnja 2020. (str. 189 i 307, 192, 197, 198-199, 202 spisa), Pravilnik o izmjeni Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta kod tuženika (str. 190-191 spisa), Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu, s prilogom (str. 193-196, 200-201, 203-204, 305-306 spisa), Kolektivni ugovor tuženika (str. 205-258 spisa), Temeljni Kolektivni ugovor tuženika (str. 259-302 spisa) i Odluku o radnim mjestima kod tuženika od 29. siječnja 2020., 25. ožujka 2019. i 24. siječnja 2018. (str. 303-304 i 334-335, 552-553, 554-555, 556-557 spisa), kao što je saslušana i sama tužiteljica na ročištu održanom 8. ožujka 2024. (str. 428-430 spisa), a također je provedeno i financijsko vještačenje po vještaku Petri Blašković /Centar za financijska vještačenja d.o.o./ (nalaz i mišljenje od 11. listopada 2024., str. 477-484 spisa, dopunski nalaz i mišljenje od 2. prosinca 2024., str. 489 spisa).

11. Izvršen je i uvid u priklopljene spise poslovnog broja Pr-6888/2010 /ranije Pr-537/2002/ te Pr-492/2016 /ranije Pr-9094/2013/ (preslike istih na str. 116-158 spisa), kao i u spise poslovnog broja Ovr-1112/2013, Ovr-3804/2019, Ovr-233/2016, Ovr-756/2016, Ovr-325/2016, Ovr-9818/2016, Ovr-4325/2016, Ovr-11672/2016, Ovr-1742/2017, Ovr-3901/2017, Ovr-3902/2017, Ovr-3903/2017, Ovr-5017/2017, Ovr-7981/2017 (sada Ovr-2114/2019), Ovr-280/2018, Ovr-1828/2018, Ovr-3360/2018 (sada Ovr-2360/2019), Ovr-3356/2018, Ovr-4258/2018, Ovr-5135/2018, Ovr-5456/2018, Ovr-6089/2018, Ovr-6359/2018, Ovr-6958/2018, Ovr-7748/2018, Ovr-8098/2018, Ovr-265/2019, Ovr-3811/2019, Ovr-3812/2019, Ovr-3805/2019 (sada Ovr-1120/2020) i Ovr-3806/2019.

12. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

13. S obzirom na prethodno navedene suprotstavljene tvrdnje stranaka, tijekom postupka su izvođeni predloženi dokazi, tj. izvršen je uvid u priloženu dokumentaciju, saslušana je tužiteljica te je provedeno financijsko vještačenje, a u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja.

14. Tako je tužiteljica u svom iskazu navela da je bila zaposlena kod tuženika od 2000. da bi tijekom 2001. dobila otkaz kojeg je sudski pobijala pred ovim sudom u predmetu poslovnog broja Pr-6888/2010, i koji postupak je trajao sve do 2012., kada je pravomoćno završio u njezinu korist, no i tada nije odmah vraćena na posao već je morala pokrenuti ovršni postupak s tim u vezi pod poslovnim brojem Ovr-1112/2013. Taj postupak je rezultirao njezino vraćanje na rad tek negdje u ožujku 2020., da bi onda 2023. dobila novi otkaz, što također pobija te je taj postupak u fazi prvostupanjskog suđenja pred ovim sudom.

15. Kako u razdoblju od dobivanja otkaza pa nadalje nije dobivala plaće od tuženika tj. poslodavca to je po pravomoćnom okončanju parnice vezane za otkaz dakle Pr-6888/2010 pokretala pojedinačne ovršne postupke protiv tuženika kao ovršenika, u svrhu isplate pripadajuće plaće tj. naknade plaće, budući da, kao što je rekla, sve do 2020. nije bila vraćena na posao. U tom razdoblju također tuženik nije dostavljao ili omogućavao uvid u obračune plaća, što je više puta tražila, tako da je koristila vještačenje tj. nalaz i mišljenje iz predmeta također ovog suda poslovnog broja Pr-492/2016, vezanog za materijalna prava od 2001. do 2013., koji nalaz je sačinjen po vještaku Ivanu Tkalecu. Koristeći dakle taj nalaz odnosno izračune navodi da je pokretala postupke, no ukazuje da se radi samo o aproksimacijama plaće tj. pretpostavljenim iznosima plaće, sve zbog nedostatka dokumenata. Ponavlja da poslodavac niti jednu plaću nije platio dobrovoljno, te je stoga sve plaće morala ostvariti prisilnim tj. ovršnim putem, što je uzrokovalo pokretanje većeg broja ovršnih postupaka, pobrojanih s poslovnim brojevima u samoj tužbi, u početku je pokušavala obuhvatiti po nekoliko mjeseci, možda i šest, no tijekom vremena događalo se da pokrećem postupke i na mjesečnoj razini.

16. Na taj način se ističe uspijevala naplatiti ali isključivo prisilno tj. putem FINA-e, te u iznosima koji su bili pretpostavljeni, sukladno ranijim saznanjima i obračunima vještaka Tkaleca kojeg je već spomenula, s tim da je drugi vještak tj. ing. Ručević u pravilu vještačio u pojedinim ovršnim predmetima. U tužbi, i to na str. 4. i 5., navela je

i svoj izračun razlike između naplaćenih iznosa svake mjesečne plaće, te stvarnog iznosa koji bi joj pripadao, a što je saznala tek po povratku na posao kada je dobila po prvi puta isplatnu listu, i to za ožujak 2020.. Nikada nije dobila isplatne liste za razdoblje koje prethodi ožujku 2020., a što je onda ostvarivala ovršnim putem, kako je već opisala, navodeći pretpostavljene iznose plaće, i za koje naknadno saznaje da su premali u odnosu na plaću koju bi zaista trebala dobivati, a što je vidljivo iz spomenute isplatne liste za ožujak 2020.. U tom smislu navodi da njezino potraživanje iz ovog postupka i završava zaključno s plaćom za veljaču 2020., budući da je od plaće za ožujak počela dobivati isplate redovnim putem od poslodavca. Tijekom cijelog razdoblja na koje se odnosi ovaj postupak poslodavac nije uplaćivao bruto iznose nadležnim tijelima, već je protekom određenog vremena tj. pet godina računajući od 2013., dakle 2018., nadležnim tijelima tj. Poreznoj upravi prijavio ovršenu plaću kao da je cjelovita bruto plaća mada ona smatra da to svakako nije točno, ima saznanja da bi ovršeni iznos otprilike odgovarao njezinoj neto plaći, što po njoj zapravo znači da iznosi koje potražuje u ovom postupku u svojoj visini predstavljaju bruto dio koji nikada nije primila niti je uplaćen od strane poslodavca nadležnima.

17. Zaključno, tužiteljica je iskazala i da, što se tiče usporednog radnog mjesta koje bi bilo adekvatno za izračun njezinog potraživanja, navodi da bi se radilo o mjestu rukovoditelja Službe prodaje i naplate sa koeficijentom 5,0.

18. Nastavno navedenom, tijekom postupka provedeno je i financijsko vještačenje na okolnost utvrđenja visine potraživanja tužiteljice, te je vještak predmetne struke u svom pisanom nalazu i mišljenju iznio da je izvršen uvid u spis predmeta s dokumentacijom koja je stavljena na raspolaganje vještaku te na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještak je iznio mišljenje vezano za postavljeno pitanje tj. ukoliko bi tužiteljica u utuženom razdoblju ostvarila isti koeficijent kao usporedni radnik, visina potraživanja tužiteljice po osnovi razlike očekivane bruto plaće koju bi mogla ostvariti kod tuženika u odnosu na naplaćene naknade plaća putem ovrha iznosi bruto 45.939,92 eur (mjesečni iznosi iskazani u Tabeli 2. stupac '6').

19. Vještak je pisano odgovorio na navode tužiteljice iz podneska od 6. studenog 2024., i to očitovanjem od 2. prosinca 2024., kada je istaknuto, da, a u odnosu na tvrdnje tužiteljice da je u nalazu i mišljenju visina potraživanja po osnovi razlike očekivane bruto plaće u odnosu na naplaćenu plaću putem ovrhe za 2018. bitno niža u odnosu na 2015., 2016. i 2017. te da je za pretpostaviti da plaće svake godinu rastu, vještak navodi kako je u razdoblju od veljače 2018. do veljače 2019. sukladno Odluci o radnim mjestima, koeficijentima, broju izvršitelja izvan grupa složenosti poslova Vodoopskrbe i odvodnje d.o.o. od 24. siječnja 2018. koeficijent radnog mjesta usporednog radnika bio 4,5, za razliku od prethodnog razdoblja kada je koeficijent radnog mjesta bio 5,0. Navedeno je razvidno iz obračunskih lista i odluka koje vještak dostavlja uz citirani dopis.

20. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, kao i pisanu dopunu, budući da je isto logično i uvjerljivo te je provedeno od osobe koja raspolaže stručnim i naučnim znanjima potrebnim za provođenjem istog, s tim da niti stranke zaključno nisu prigovarale istom (navod tuženika iz podneska od 4. studenog 2024., kada iznosi da ustraje na svojim dotadašnjim prigovorima no da nema primjedbi na matematički izračun vještaka, odnosno, podnesak tužiteljice od 20. ožujka 2025. u kojem je

navedeno da nema primjedbi na dopunjeni nalaz i mišljenje vještaka te da i postavlja tužbeni zahtjev u skladu s prikazanim izračunima).

21. U tom smislu je onda valjalo prihvatiti konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice kojim se potražuje iznos od 45.939,92 eur, pri čemu po stajalištu ovoga suda nisu osnovani prigovori koje je iznosio tuženik tj. da potraživanje tužiteljice ne bi bilo osnovano s tim da su bili izneseni prigovori zastare, dvostruke litispendencije te prigovor presuđene stvari.

22. Naime, nije sporno da je tužiteljica ishodila najprije citiranu pravomoćnu presudu kojom je utvrđenja nedopuštenost otkaza kojeg je dao tuženik, u kojem smislu joj onda pripadaju iznosi plaća odnosno naknade plaće za sporno razdoblje. Točno je da je tužiteljica u svrhu isplate pokretala veći broj ovršnih postupaka, pobliže navedenih pod točkom 11. obrazloženja ove presude, no istima nije ostvarila pravo na pripadajuće iznose u cijelosti, na koji način je preostala razlika obračunata tek u ovom postupku, na što je tužiteljica ukazivala i u svom iskazu te u tužbi i tijekom postupka ističući da se u odnosu na ovršne postupke radilo samo o akontaciji plaće obračunate prema tada raspoloživim podacima i izračunima.

23. Kako iznosi koje je vještak izračunao u ovom postupku nesporno nisu bili obračunati te isplaćeni u ovršnim postupcima, to se ne može govoriti o presuđenoj stvari kao niti o osnovanosti prigovora dvostruke litispendencije, budući da nema zakonske prepreke da se preostali pripadajući iznosi, a koji nisu bili obuhvaćeni ovršnim postupcima, ostvaruju u zasebnoj parnici tj. u ovom postupku, tim više što tužiteljica opetovano navodi da sve do vraćanja na rad nije niti raspolagala svom potrebnom dokumentacijom koja je od značaja za utvrđenje točne visine plaće koja bi joj pripadala, u kojem smislu na ovaj slučaj nije primjenjivo pravno stajalište na koje se tuženik poziva izraženo u presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja P-1591/2017 od 11. ožujka 2020. odnosno u presudi Županijskog suda u Zagrebu poslovnog broja Gžr Ovr-168/2020 od 3. ožujka 2020. kao što nije odlučno niti što su u pojedinim ovršnim predmetima rješenja o ovrsi postala pravomoćna odnosno donošena su rješenja o namirenju tražbine te utvrđenju da je konkretna ovrha dovršena, sve iz razloga što se radi o iznosima koji nisu obuhvaćeni ovim postupkom.

24. Nije osnovan niti prigovor zastare kojeg je također iznosio tuženik, budući da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 30. travnja 2020., dok se konačno postavljeni tužbeni zahtjev odnosi na razdoblje s dospijećem od 16. svibnja 2015., dakle dosuđeni iznosi unutar su zastarnog roka od pet godina, u smislu odredbe čl. 139. važećeg Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.). Navodi se i da je u ovom postupku valjalo odlučiti o konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska tužiteljice od 20. ožujka 2025. tj. dopustiti objektivnu preinaku tužbenog zahtjeva do kojeg je došlo nakon provedenog financijskog vještačenja budući da je isto bilo svrsishodno za okončanje spora između stranaka, s tim da nije bilo osnovano niti protivljenje tuženika umanjenju tužbenog zahtjeva, kojim slijedom nisu prihvaćena stajališta tuženika iz podneska od 4. ožujka 2025..

25. Tim slijedom odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

26. Tužiteljici na svaki pojedini dosuđeni mjesečni iznos pripada i zatezna kamata od dospijeća, tj. od 16-og u mjesecu za protekli mjesec, obzirom se radi o dodatku na

plaću koji se isplaćuje najkasnije 15-og u mjesecu za protekli mjesec sukladno čl. 92. st. 3. Zakona o radu. Visina zakonske zatezne kamate za pojedina razdoblja određena je sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.) te na način pobliže naveden u točki I. izreke ove presude, s tim da, a s obzirom na odredbu čl. 45. st. 1. i 2., u vezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN, 177/04 i dr.) te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN, 95/05 i dr.) plaćanje poreza i prireza dospijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada, to tužiteljica ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo, zbog čega tužiteljici ne bi pripadale zakonske zatezne kamate u dijelu iznosa poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, u kojem smislu je zahtjev tužiteljice u tom dijelu valjalo odbiti, kako je to pobliže navedeno pod točkom II. izreke ove presude.

27. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

28. Punomoćniku tužiteljice u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav tužbe te podnesaka od 2. srpnja 2020., 21. siječnja 2021., 20. ožujka 2025. i 17. lipnja 2025., za svaku radnju po 500 bodova, kao i za podnesak od 29. studenog 2022. nagrada od 100 bodova, te nagrada za zastupanje na ročištima održanim 8. listopada 2020., 2. prosinca 2020., 14. srpnja 2022., 18. siječnja 2024., 8. ožujka 2024. i 7. srpnja 2025., za svako ročište po 500 bodova, što je ukupno 5.600 bodova, odnosno 11.200,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (2.800,00 eur) iznos od 14.000,00 eur, kao i uz nadoknadu iznosa uplaćenog za podmirenje troškova financijskog vještačenja od 500,00 eur, ukupno 14.500,00 eur (u preostalom zatraženom dijelu tužiteljici nije priznata naknada parničnih troškova), koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tuženik dužan isplatiti tužiteljici, budući da tužiteljica u ovoj parnici nije uspjela samo u neznatnom dijelu, dok tim slijedom tuženik nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

29. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

30. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

Zagreb, 8. rujna 2025.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

Dokument je elektronički potpisan:
Domagoj Franjo
Frntić
Vrijeme potpisivanja:
08-09-2025
14:31:49

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D303437353533373239373 9
OU=Signature
S=Frntić
G=Domagoj Franjo
CN=Domagoj Franjo Frntić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od petnaest (15) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:
- punomoćniku tužiteljice
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3087c-3508d**

Kontrolni broj: **0164d-07cef-3e66e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Domagoj Franjo Frntić, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.